

Κινήσεις τουρκικών στρατευμάτων ανατολικά του ποταμού Έβρου

Δημοσιεύτηκε στις Τετάρτη, 24 Σεπτεμβρίου 2014 22:30 | Γράφτηκε από τον/την Φιλούμενος |

 Share 2 Tweet 1 Email 0 Share 8

Αξιολόγηση Χρήστη: / 0

Χειρότερο   Καλύτερο

Αξιολόγηση

Αιφνιδιαστική άσκηση ειδικών δυνάμεων για την αντιμετώπιση τουρκικού επεισοδίου στα σύνορα του Έβρου διέταξε ο αρχηγός ΓΕΕΘΑ, καθώς σύμφωνα με πληροφορίες έχει καταγραφεί το τελευταίο διάστημα μία ύποπτη κινητικότητα ανατολικά των συνόρων από την Άγκυρα.

Η άσκηση «Πυρπολητής 7/14» διεξήχθη τις πρώτες πρωινές ώρες...

Η συνέχεια [εδώ](#)

Τακτική ανάλυση των επιχειρήσεων στο μέτωπο του Έβρου

Μετά το Αιγαίο η Θράκη αναμένεται να αποτελέσει το έτερο θέατρο επιχειρήσεων εντός του ελλαδικού χώρου όπου θα εκδηλωθεί η τουρκική επίθεση. Από καθαρά επιχειρησιακής σκοπιότητας αποτελεί και το τελευταίο πεδίο αντιπαράθεσης στην Ευρώπη όπου χαρακτηρίζεται από μεγάλη συγκέντρωση δυνάμεων και όπου βρίσκουν **εφαρμογή** οι θεωρίες του μηχανοκίνητου πολέμου. Καθ'όλο το μήκος της ελληνοτουρκικής μεθορίου αντιπαράθεται εδώ και τέσσερις δεκαετίες δύο περίπου ισοδύναμοι στρατιωτικοί οργανισμοί και είναι βέβαιο πως όλες οι πιθανές μορφές και δράσεις ενεργείας έχουν μελετηθεί σε βάθος από τα αντίπαλα επιτελεία. Παρ'όλα αυτά εκπλήξεις όχι απλά δεν πρέπει να αποκλείονται αλλά πρέπει να αναμένονται καθώς η Ιστορία έχει διδάξει πως ένας έξυπνος αντίπαλος βρίσκει τρόπους να ξεπεράσει τυποποιημένες αντιλήψεις και παραδοχές όπως έδειξε και η γερμανική εκστρατεία στην Δύση τον Μάιο του 1940 με το ευφρές σχέδιο του Μανστάϊν που αιφνιδίασε τους Γάλλους προσβάλλοντας τους στον θεωρητικά αδιάβατο υπό αρμάτων τομέα του Σεντάν. Η αποκάλυψη πριν 3 χρόνια του σχεδίου “Βαριοπούλα” προκάλεσε ισχυρό σοκ στην ελληνική πλευρά καθώς αυτή δεν ανέμενε πως η κύρια επιθετική προσπάθεια του αντιπάλου θα λάβει χώρα στην Θράκη, στο θεωρητικά ισχυρό σημείο της ελληνικής αμυντικής διάταξης. Έκτοτε τα αρμόδια επιτελεία εργάζονται πυρετωδώς για το ενδεχόμενο τουρκικής επίθεσης στον Έβρο από δείγμα της οποίας ήταν και η διεύρυνση και επέκταση καθ'όλο το μήκος των ελληνοτουρκικών συνόρων της αντιαρματικής τάφρου που υφίσταται εδώ και δεκαετίες.

Γεωπολιτική αξία της Θράκης

Η γεωπολιτική αξία της Θράκης είναι αυτονόητη και αποτελεί και τον κύριο λόγο που βρίσκεται στο μάτι της επεκτατικής πολιτικής της Τουρκίας. Από την περιοχή, που σχεδιάζεται να αποκτήσει και σημαντική γεωενεργειακή αξία με την διέλευση αγωγών μεταφοράς υδρογονανθράκων από το έδαφος της, διέρχονται σημαντικοί συγκοινωνιακοί άξονες με κατεύθυνση τόσο Ανατολής Δύσης όσο και Βορρά Νότου και αντίστροφα μετατρέποντας την περιοχή σε συγκοινωνιακό κόμβο μεγάλης σημασίας. Η περιοχή αποτελεί τόσο προγεφύρωμα εξόδου στο Αιγαίο, όσο και εισόδου στην νότια βαλκανική ενδοχώρα. Στην περιοχή και κυρίως στους νομούς Ξάνθης και Ροδόπης διαβίει σημαντική μειονότητα μουσουλμανικού θρησκευματος που επιχειρείται να μετατραπεί σε μοχλό αποσταθεροποίησης εκ μέρους των μηχανισμών της Άγκυρας και που υλοποιείται μέσω της ισχυρής υπονομευτικής

παρουσίας του τουρκικού προξενείου Κομοτηνής.

Μέσω της Θράκης διευχερένεται ο έλεγχος του Βορείου Αιγαίου και ελέγχονται μερικώς τα στενά του Ελλησπόντου. Από τα παραπάνω καθίσταται ευνόητος ο ρόλος που επιφυλλάσει η Ιστορία στην Θράκη και τονίζεται η αναγκαιότητα να παραμείνει η περιοχή Ελληνική. Μορφή της απειλής Όπως προελέχθη η περιοχή του Έβρου αποτελεί το τελευταίο πεδίο αντιπαράθεσης μετά την κατάρρευση του υπαρκτού σοσιαλισμού και την άρση της απειλής μαζικής εισβολής σε εδάφη του χωρών μελών του ΝΑΤΟ, όπου απαντάται ένα κλασικό μα και σπάνιο για τα σημερινά δεδομένα παράδειγμα αντιπαράθεσης δύο ισχυρών συμβατικών στρατιωτικών οργανισμών στα πλαίσια μια συμμετρικής αντιπαράθεσης. Οι δύο χώρες έχουν συγκεντρώσει τεράστια ισχύ πυρός στην περιοχή κάτι που προδικάζει σκληρό και κοστοβόρο αγώνα για αμφοτέρως τις πλευρές ανεξαρτήτως αποτελέσματος επί του πεδίου.

Σε αντίθεση με το Αιγαίο και το πολυσχιδές και διακεκομμένο περιβάλλον του ο Έβρος δεν προσφέρεται για την διεξαγωγή πολέμου περιορισμένης κλίμακας, έντασης και αντικειμενικού σκοπού καθώς πρόκειται για έναν εδαφικά συμπαγή γεωγραφικό όγκο υπολογίσιμων διαστάσεων. Πιθανή εξαίρεση αποτελούν τα τρία προγεφυρώματα (Κάραγατς, Πυθίου, Φερρών) όπου μπορεί να βρει εφαρμογή το δόγμα του περιορισμένου πολέμου λόγω της γεωγραφικής ιδιομορφίας της περιοχής. Βάσιμη λοιπόν είναι η εκτίμηση πως το σενάριο επιχειρήσεων στην περιοχή της Θράκης ισχυροποιείται όσο η ένταση και η έκταση πιθανής ελληνοτουρκικής σύγκρουσης διευρύνεται και λαμβάνει τον χαρακτήρα ολομετωπικής αντιπαράθεσης. Σε περίπτωση επιχειρήσεων με την πρωτοβουλία να ανήκει στην τουρκική πλευρά και η οποία θα έχει κάνει την επιλογή της επίθεσης στην Θράκη οι τουρκικές δυνάμεις θα δώσουν σκληρό αγώνα στην πρώτη γραμμή με τις αντίστοιχες ελληνικές προκειμένου να πετύχουν ρήγμα στην ελληνική διάταξη το οποίο θα σπεύσουν να εκμεταλλευτούν μεταφέροντας εφεδρείες και κάνοντας

χρήση κλασικών κανόνων μηχανοκίνητων επιχειρήσεων σε σχετικό βάθος.

Ο βόρειος Έβρος (έως τέτοιος εννοείται η ανάμεσα στο Ορμένιο και το Διδυμότειχο) χαρακτηρίζεται από την έλλειψη στρατηγικού βάθους, καίριο μειονέκτημα για τον αμυνόμενο που πρέπει να αμυνθεί έχοντας την “πλάτη” του να ακουμπά στο έδαφος της γειτονικής Βουλγαρίας. Σε περίπτωση κατάληψης του από τον αντίπαλο, προσφέρεται η δυνατότητα πλαγιοκόπησης της ελληνικής άμυνας στο υπόλοιπο τμήμα του Έβρου που θα έχει να αντιμετωπίσει την πίεση από δύο κατευθύνσεις, βόρεια και ανατολικά. Η περιοχή αποτελούσε τον κύριο στόχο της επιχείρησης “Καταιγίδα” του σχεδίου “Βαριοπούλα” και έκτοτε η άμυνα του έχει ενισχυθεί σοβαρά, τόσο με την διεύρυνση της αντιαρματικής τάφρου όσο και με αναδιάταξη των στρατιωτικών δυνάμεων που σταθμεύουν στην περιοχή.

Ο κεντρικός Έβρος (το μέτωπο από το Διδυμότειχο ως το Τυχερό) παρεμβάλλεται ανάμεσα στον βόρειο και νότιο τομέα του μετώπου του Έβρου προσφέροντας στον αντίπαλο σε περίπτωση διάσπασης του να υπερφαλαγγίσει και να καταστρέψει τις δυνάμεις του αμυνόμενου σε αμφοτέρους τους τομείς. Ο νότιος Έβρος (Τυχερό έως Αλεξανδρούπολη) προσφέρει στον αντίπαλο τη δυνατότητα να κινηθεί στο εσωτερικό του ελληνικού εδάφους, αποκόπτοντας τις ελληνικές δυνάμεις στο βόρειο τμήμα του νομού Έβρου, περνώντας μέσα από τον «στενό λαιμό» της Θράκης και καταλήγοντας στην Μακεδονία με αντικειμενικό σκοπό που φθάνει έως τη Θεσσαλονίκη. Γενικά η κατάληψη του θεωρείται πιο δύσκολη από ότι το βόρειο τμήμα του, η κατοχή του όμως προσφέρει στον αντίπαλο περισσότερα πλεονεκτήματα.

Από και κει και πέρα υπάρχει και η περιοχή των μετόπισθεν, όπως αυτή ορίζεται σε επίπεδο θεάτρου επιχειρήσεων που περιλαμβάνει το υπόλοιπο τμήμα της Θράκης και το κομμάτι της Μακεδονίας μέχρι και τον ποταμό Στρυμόνα. Παρότι τελευταία σε αναφορά είναι καίριας σημασίας, αφενώς λόγω της παρουσίας της μουσουλμανικής μειονότητας, αφετέρου λόγω του ότι αποτελεί και την κύρια πύλη μεταφοράς ενισχύσεως από Ελληνικής πλευράς. Ο ορεινός όγκος της Ροδόπης προσφέρεται για την διεξαγωγή ανταρτοπολέμου και ειδικών επιχειρήσεων ενώ όλη η ακτογραμμή της Δ.Θράκης είναι ευπαθής σε αμφίβια ενέργεια.

Σε κάθε περίπτωση οι άξονες επιχειρήσεων σε περίπτωση τουρκικής επίθεσης είναι οι ακόλουθοι: Άξονες επιχειρήσεων στη κατεύθυνση ανατολή - δύση και αντιστρόφως:

1. Άξονας Α' Κωνσταντινούπολη - Κεσσάνη - Αλεξανδρούπολη - Κομοτηνή - Νέστος. Αναπτύσσεται σε ένα μέτωπο 45 χλμ από τη περιοχή του χ. Λυκόφως μέχρι το Αιγαίο και σε έδαφος απόλυτα αρματικό μέχρι και βορειοδυτικά της Αλεξανδρούπολης. Διαθέτει χωρητικότητα 8-9 Μ/Κ κ' ΤΘ Ταξ στα πεδινά τμήματα, και Μεραρχίας ΠΖ + Α/Μ Ταξιαρχίας ΚΔ για τις επιχειρήσεις διάβασης του Έβρου και διάνοιξης των διαβάσεων Μάκρης - Ατάρνης και Κίρκης - Συκοράχης.

2. Άξονας Β' Λουλέ Μπουργκάζ - Ουζούν Κιοπρού - Διδυμότειχο - Κομοτηνή - Κοιλιάδα Νέστου. Αναπτύσσεται σε ένα μέτωπο 80 χλμ από το τριεθνές μέχρι το χ. Λυκόφως και σε έδαφος βόρεια του Ερυθροπόταμου απόλυτα αρματικό και νοτιότερα μερικώς αρματικό. Διαθέτει χωρητικότητα 9-11 Μ/Κ και ΤΘ ΤΑΞ στα πεδινά τμήματα και Μεραρχίας ΠΖ + Ταξιαρχίας ΚΔ για τις επιχειρήσεις διάβασης του Έβρου και διάνοιξης των ορεινών διαβάσεων (Σιδηρώς, Κυριακής και Σάπκας - Σίλο). Αναλύεται στους παρακάτω επί μέρους άξονες:

Άξονας Β1 [(Χαριούπολις (Hayrabolu) - Μακρά Γέφυρα (Uzunkorpu) - Meric - Σουφλί - Μέγα Δέρειο - Κομοτηνή)]. Αναπτύσσεται σε ένα μέτωπο 10 χλμ εκατέρωθεν του Σουφλίου και σε έδαφος αρχικά αρματικό και στη συνέχεια ημιωρεινό ως ορεινό, αλλά με αρκετές αρματικές προσβάσεις. Διαθέτει χωρητικότητα 1-2 Μ/Κ Ταξ και 1 - 2 Συνταγμάτων ΠΖ ενισχυμένων με δυνάμεις ΚΔ για τη διάβαση του Έβρου και για τις επιχειρήσεις στο ορεινό τμήμα του άξονα.

Άξονας Β2 [Μακρά Γέφυρα (Uzunkorpu) - Διδυμότειχο - Μέγα Δέρειο - Κομοτηνή]. Αναπτύσσεται σε ένα μέτωπο 25 χλμ από το χωριό Πύθιο μέχρι το Ποτιστικό Ρέμα και σε έδαφος απόλυτα αρματικό στο κεντρικό και το βόρειο τμήμα και μερικώς αρματικό στο νότιο. Διαθέτει χωρητικότητα 4-5 Μ/Κ και ΤΘ ΤΑΞ στα αρματικά εδάφη και συντάγματος ΠΖ + ΚΔ για τις επιχειρήσεις διάβασης του Έβρου και διάνοιξης των ορεινών διαβάσεων.

Άξονας Β3' [(Σαράντα Εκκλησίες - Λουλέ Μπουργκάζ) - Ανδριανούπολη - Ορεσιάδα - Κομοτηνή]. Αναπτύσσεται σε ένα μέτωπο 40 χλμ από το τριεθνές μέχρι το χωριό Πύθιο και σε έδαφος απόλυτα αρματικό. Διαθέτει

χωρητικότητα 4-5 Μ/Κ και ΤΘ ΤΑΞ σε πρώτο κλιμάκιο και 2-3 σε δεύτερο. Συνδυάζεται με ενέργειες δυνάμεων ΚΔ και ΠΖ.

Οι πιθανές επιχειρήσεις στον Έβρο χαρακτηρίζονται από την ύπαρξη ενός υδάτινου κωλύματος, που αποτελεί στην ουσία ισχυρή αμυντική τοποθεσία και είναι όπως αναμένεται να αποτελέσει και την πρώτη κύρια γραμμή άμυνας. Με δεδομένο πως στο σενάριο που εξετάζουμε την πρωτοβουλία των κινήσεων την έχει η τουρκική πλευρά θα μελετηθεί η περίπτωση τουρκικής επιθέσεως και ελληνικής αμυντικής αντίδρασης. Οι επιχειρήσεις ζεύξης υδάτινου κωλύματος είναι από τις πλέον δύσκολες και απαιτητικές στην στρατιωτική τέχνη και απαιτούν καλή προετοιμασία, εξαιρετικό συντονισμό και ευνοϊκή συγκυρία για να έχουν αίσιο αποτέλεσμα. Και μόνο η ύπαρξη του Έβρου ποταμού δίνει ένα αποφασιστικό πλεονέκτημα στην ελληνική πλευρά που αν συνδυαστεί με την Α/Τ τάφρο που βρίσκεται υπό διαπλάτυνση και επέκταση καθώς και τα ναρκοπέδια στην περιοχή μεταβάλλει την ισορροπία δυνάμεων σαφώς υπέρ της ελληνικής πλευράς.

Δεν είναι τυχαία η εξοπλιστική φρενίτιδα που έχει καταλάβει την τουρκική πλευρά η οποία εκφράζεται μέσω της απόκτησης κατάλληλων συστημάτων ζεύξης υγρών και ξηρών κωλυμάτων και η οποία αποκάλυπτε την αγωνιώδη προσπάθεια να αρθεί το πλεονέκτημα που προσφέρει η γεωγραφία (φυσική και τεχνητή) στην ελληνική πλευρά και να αποκτήσει αξιοπρεπείς πιθανότητες επιτυχίας ένα τουρκικό επιθετικό εγχείρημα. Αν θα θέλαμε να παρουσιάσουμε ένα υποθετικό σενάριο εκδήλωσης επιθετικής ενέργειας θα είχαμε να κάνουμε τις εξής παρατηρήσεις: Οι ειδικοί λόχοι μηχανικού εξοπλισμένοι με τα πλωτά μέσα ζεύξης που αναλαμβάνουν την ζεύξη υδάτινων κωλυμάτων(ποτάμια), διατίθενται ανά ένας στις τεθωρακισμένες ή μηχανοκίνητες ταξιαρχίες που αναλαμβάνουν το εγχείρημα.

Ο αριθμός των οχημάτων – φορέων σχεδίων εφόδου, τύπου SAMUR (4 X 12 οχήματα συν 4 εκπαιδευτικά), που προμηθεύεται ο τουρκικός στρατός, υποδηλώνει ότι προορίζονται για τον εξοπλισμό τεσσάρων ειδικών λόχων γεφύρωσης με βάση την εκτίμηση ότι αυτοί οι λόχοι θα ανήκουν ανά δύο, στα δύο τάγματα πλωτών γεφυρών των δύο τουρκικών σωμάτων στρατού που βρίσκονται στην Ανατολική Θράκη. Έτσι λοιπόν αναμένεται πως η επίθεση θα εκδηλωθεί σε 4 συνολικά σημεία του ποταμού, ανά δύο στον τομέα κάθε ΣΣ σε βόρειο και νότιο Έβρο αντίστοιχα ώστε να εξασφαλιστεί αφενώς κορεσμός της ελληνικής άμυνας και αφετέρου αδυναμία διακρίβωσης εκ μέρους της ελληνικής διοίκησης του ακριβούς σημείου που αναμένεται η κύρια επιθετική ενέργεια του ανταπάλου.

Της επίθεσης θα μετέχουν από μία ΤΘΤ ή Μ/Κ ΤΠΖ σε πρώτο κλιμάκιο σε κάθε άξονα επίθεσης με άλλη μια ως δύναμη δευτέρου κλιμακίου. Αν η επίθεση είναι επιτυχής και η οι τουρκικές δυνάμεις καταφέρουν να διεκπεραιωθούν με επιτυχία στην απέναντι πλευρά του Έβρου, δημιουργώντας αρχικό προγεφύρωμα θα ακολουθήσουν οι στρατηγικές εφεδρείες της 1ης Στρατιάς ήτοι το 3ο ΣΣ της Κωνσταντινούπολης που θα δράσει σαν δύναμη τρίτου κλιμακίου. Στα σημεία των επιχειρούμενων ζεύξεων, η αναλογία ισχύος θα κυμανθεί από 6:1 έως 10:1, προκειμένου οι επιτιθέμενοι να εξασφαλίσουν τη θετική έκβαση του εγχειρήματος. Ο οργανικός λόχος μηχανικού κάθε τουρκικής μηχανοκίνητης ή τεθωρακισμένης ταξιαρχίας θα ενισχυθεί με σημαντικό αριθμό νέων σύγχρονων οχημάτων μηχανικής στρώσης ακτοδρόμων HGMS, με τρία ή τέσσερα άρματα KEILER (πιθανώς επί πηγμάτων Leopard-2A4) μηχανικής διάσπασης ναρκοπεδίων και με τεθωρακισμένους προωθητές AZMIM από το προϊστάμενο κλιμάκιο.

Η προώθηση των δυνάμεων στη παρέβρια περιοχή, λίγες ώρες πριν το πρώτο φως, δεν θα επιτρέψει τον έγκαιρο εντοπισμό τους, από την ελληνική πλευρά. Είναι πολύ πιθανό να επιλεγούν ως σημεία ζεύξης, περιοχές της τουρκικής όχθης, που εκ πρώτης όψεως είναι αδιάβατες, λόγω του ελώδους του εδάφους. Αυτές θα καταστούν προσεγγίσιμες και βατές σε τροχό και ερπύστρια, με τη ταχεία ανάπτυξη ακτοδρόμων HGMS. Πρώτα θα διέλθουν το ποτάμι αμφίβια τροχοφόρα οχήματα αναγνώρισης τύπου Cobra 4X4 που θα έχουν σαν αποστολή να εξασφαλίσουν προγεφύρωμα και να εκτελέσουν αναγνώριση σε μικρό βάθος εντός του ελληνικού εδάφους. Στη συνέχεια, θα ακολουθήσουν άρματα Leopard-2A4 με συλλογές διέλευσης ποταμών που θα ενισχύσουν το προγεφύρωμα και θα κληθούν να αποκρούσουν τις πρώτες ελληνικές αντεπιθέσεις. Σε δεύτερη φάση θα προσεγγίσουν το ποτάμι, οχήματα SAMUR, υπό τα πυρά που τουρκικού πυροβολικού που θα πλήττει τα επισημασμένα σημεία της ελληνικής όχθης. Αυτά, εισερχόμενα στο νερό από πολλαπλά σημεία, θα αναπτυχθούν σε σχεδίες και θα συνενωθούν ταχύτατα σχηματίζοντας πλωτές γέφυρες. Απ' αυτές θα διέλθουν απέναντι, τα άρματα διασπάσεως ναρκοπεδίων KEILER, τα γεφυροφόρα άρματα LEGUAN και οι τεθωρακισμένοι προωθητές, ενταγμένα όλα σε συγκροτήματα ιλών αρμάτων ή μηχανοκινήτων λόγων, εξοπλισμένων με TOMA/TOMΠ. Κάθε Τακτικό Συγκρότημα αρμάτων, TOMA/TOMΠ και λοιπών μέσων θα διέλθει

από το σημείο γεφύρωσης με μια συγκεκριμένη και καθορισμένη σειρά.

Πρώτα θα διέλθουν τρία – τέσσερα άρματα διασπάσεως KEILER για να εξουδετερώσουν τα ελληνικά ναρκοπέδια. Ακριβώς από πίσω, κινούμενα αωστηρά επί των εκκαθαρισμένων λωριδών εδάφους που δημιουργούν τα KEILER, θα κινούνται γεφυροφόρα άρματα και τεθωρακισμένοι προωθητές, ακολουθούμενα από TOMΠ και TOMA. Μόλις τα KEILER θα φτάνουν μπροστά σε αδιάβατο γι' αυτά κώλυμα (π.χ. κανάλι, ρέμα ή ανάχωμα) θα οπισθοχωρούν λίγο και θα ανοίγουν χώρο για να ενεργήσουν τα γεφυροφόρα ή οι τεθωρακισμένοι προωθητές. Τα μεν γεφυροφόρα θα καθελκούν τις γέφυρες, γεφυρώνοντας κάθε άνοιγμα μέχρι τα 24 μέτρα πλάτος, οι δε προωθητές θα μειώνουν τη κλίση των πρηνών των αναχωμάτων, (μικρότερη από 60°) για να τα καταστήσουν βατά σε άρματα και ερπυστριοφόρα.

Με τέτοιες συνεχείς εναλλαγές μέσων, τα συγκροτήματα ιλών και λόγων, θα ζεύξουν τα κωλύματα και τελικά θα φτάσουν μπροστά στη νέα τάφρο. Εκεί θα αναλάβουν έργο οι τεθωρακισμένοι προωθητές. Τα μαλακά προσχωσιγενή εδάφη της περιοχής, ευνοούν το έργο τους. Θα επιχειρήσουν να «γκρεμίσουν» τα πρηνή της τάφρου, σε συγκριμένα σημεία, δημιουργώντας μια σχετικά ομαλή κεκλιμένη πρόσβαση, προκειμένου να

επιτρέψουν στα LEGUAN να εναποθέσουν τις γέφυρές τους. Υπόψη ότι το συγκεκριμένο γεφυροφόρο μπορεί να εναποθέσει τη γέφυρα του με αρνητική κλίση μέχρι και 10 μοιρών. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι θα πρέπει να κατασκευαστεί ένας επικλινής διάδρομος μήκους 25 μέτρων περίπου που στο θα καταλήγει εντός της τάφρου έχοντας έχει μειώσει το ύψος του πρανούς κατά 2,5 μέτρα. Τα προϊόντα της εκσκαφής θα εναποθεθούν εντός

της κοίτης μειώνοντας ταυτόχρονα και το βάθος της.

Στη συνέχεια, αφού εξομαλυνθεί το πρανές, δύο ή τρεις συνεχόμενες εναποθέσεις γεφυρών LEGUAN, που η κάθε μία θα επικαλύπτει μερικά τη προηγούμενη, αρκούν για διέλθουν τα συγκροτήματα ιλών και μηχανοκινήτων λόγων απέναντι και να «κατακλύσουν» την ελληνική πλευρά. Τα άρματα και τα TOMA, κατά τη φάση της γεφύρωσης της τάφρου, θα έχουν αναπτυχθεί και θα καλύπτουν την ενέργεια με τα άμεσα πυρά τους. Το σκοτάδι των πρώτων πρωινών ωρών, η πρωινή ομίγλη του ποταμού, ο τεράστιος όγκος καπνογόνων πυρών πυροβολικού αλλά και το προπέτασμα καπνού που θα δημιουργούν και θα συντηρούν τα ίδια τα KEILER, τα γεφυροφόρα και οι προωθητές, με ομοβροντίες καπνογόνων βομβίδων, θα δυσχεράνουν σημαντικά την εκδήλωση σκοπευμένων πυρών από ελληνικής πλευράς.

Κάθε KEILER διαθέτει 16 καπνογόνους εκτοξευτές, κάθε LEGUAN έχει οκτώ και κάθε AZMIM έξι εκτοξευτές που τους παρέχουν την ικανότητα να συντηρούν προπετάσματα καπνού, εκτοξεύοντας ομοβροντίες των τριών ή τεσσάρων βομβίδων, η κάθε μία. Οι σύγχρονες καπνογόνες βομβίδες παρέχουν απόκρυψη στο ορατό, υπέρυθρο αλλά και στο θερμικό φάσμα παρατήρησης. Η επίθεση στο ποτάμι θα συνοδευτεί λογικά από επίθεση στο προγεφύρωμα του Κάραγατς προς αγκίστρωση των ελληνικών δυνάμεων που σταθμεύουν στην περιοχή ώστε να μην μπορέσουν να κατευθυνθούν νοτιότερα όπου εκδηλώνεται η κύρια επίθεση.

Πηγή: defencenews

http://esxatianasxesi.blogspot.gr/2014/09/blog-post_45.html